

**Arkkimandriitta Efraim:
ITSETUNTEMUS ERÄS KORKEIMMISTA JEESUKSEN RUKOUKSEN HEDELMISTÄ**

Anita Kulmala

– Eräs Jeesuksen rukouksen korkeimmista hedelmistä on meidän todellinen itsetuntemuksemme Pyhän Hengen kautta. Kun se juurtuu meidän sydämeemme lakkaamattomaksi rukoukseksi, siitä tulee vahva perustus sisäiselle tyyneydelle ja rauhalle, sanoi Valamon kansanopiston Rukous-seminaarissa toukokuussa luennoinut Pyhän Andreaksen skiitan johtaja, arkkimandriitta Efraim Athokselta.

Pyhien elämäkerroista tuntemamme itsensä moittiminen on arkkimandriitta Efraimin mukaan Pyhän Hengen lahja.

– Maalliselle mielelle itsensä kurjaksi syntiseksi ja saastaksi sanominen on käsittämätöntä, mutta hengelliselle mielelle hedelmällistä. He (pyhät) todella uskoivat näin, ja juuri tämän takia he pyhittyivät.

Toisten puheesta loukkaantuminen kuvastaa heikkoa itsetuntemusta. Itsensä moittimiseen totunut voi vastata, että asia on juuri niin, ja se on vielä vähäistä siihen nähden mitä todella olen. Jeesuksen rukous antaa perustuksen kalliolle, joka on kuin vuoristo: se on itsetuntemisen ja itsemoittimisen kallio, josta demoniset ajatukset ja hyökkäykset kilpistyvät. Jos ihmistä ahdistavat kovin masennus, murhe ja iilimadon lailla piinaavat ajatukset, Jeesuksen rukous ja sen tuoma itsetuntemus ja itsensä moittiminen ovat siihen parhaita aseita: “Herra, Jeesus Kristus, Jumalan Poika, armahda minua syntistä!” Se on myös rukous, joka tekee meistä “hengessä köyhiä”.

– Arkkimandriitta Efraimin mukaan tämä Vuorisaarnan käsite tarkoittaa mielen tulemista köyhäksi pahoista ajatuksista. Vain sellaisesta mielestä voi tulla rikas enkelimäisistä, jumalallisista ajatuksista. Niitä meille antavat myös Raamatun lukeminen Pyhän Hengen apua oikeaan ymmärtämiseen pyytämällä ja erityisesti jumalallinen liturgia ja ehtoollinen: mieli saa ravinnokseen hyviä ajatuksia, jotka kumpuavat verettömästä uhrista. Tämä karisma (armolahja) on erittäin suuri, ja sen Kristus suo niille, jotka kilvoittelevat Evankeliumin mukaisesti Hänen nimeään avuksi huutaen.

– Tahdommepa tai emme, kaikkien meidän mieleemme silmä tulee eräänä päivänä näkemään Jeesuksen. Jeesuksen rukous puhdistaa mieleemme silmän, jotta se voi nähdä Kristuksen valon. Jos se ei ole puhdistunut, näemme Kristuksen valon tulena, joka polttaa; siksi isät näkivät Jeesuksen rukouksen niin tärkeänä.

– Jeesuksen rukous polttaa myös demoneja kuin tuli. Se ärsyttää niitä enemmän kuin punainen vaate härkää. Ne ovat “kultakalojen kalastajia”; ne eivät kiinnitä huomiota muuhun luomakuntaan ihmisen tavoin, ainoastaan ihmiseen ja siihen, kuinka saisivat irrotettua hänet rukouksesta ja tuhottua.

– Meidän sisältämme Jeesuksen rukous polttaa sisäisen lannan ja ruumenet ja tekee himojemme ohdakkeista pölyä ja tuhkaa sekä puhdistaa sielumme vastaanottamaan Kristuksen tulemisen.

– Tämän saman Kristus teki autuaille opetuslapsilleen; Hän avasi heidän mielensä ymmärtä-

mään kirjoitukset vasta ylösnousemisen jälkeen. Jotta mieleemme olisi vastaanottavainen Evankeliumille, sitä tulee edeltää meidän henkilökohtainen ylösnousemuksemme.

– Jeesuksen rukouksen korkein hedelmä on jumalallisen valon näkeminen. Sen kokeneet puhuvat valosta, joka on lunta valkeampaa. Sen sijaan petollinen, demoninen valo on fantastista, ei aineetonta, sillä sitä ne eivät saa aikaan, sen sijaan ne aiheuttavat pelkoa eivätkä pysty sitä ihmisiltä poistamaan. Demonien valo on keltaista, eikä se tuota iloa ja rauhaa vaan pelkoa, isä Efraim sanoi.

Hän kertoi myös kaksi rukoukseen liittyvää perimätiedollista tarinaa. Kun leijonat söivät Ignatios Jumalankantajan, vain hänen sydämensä jäi jäljelle. Siinä näkyivät kultakirjaimin sanat: Jeesus Kristus.

Eräs yksinkertainen ihminen ei oppinut lukemaan eikä muistamaan ulkoa muuta rukousta kuin "Iloitse Maria!" Luostarissa isät alkoivat sanoa häntä nimellä "isä Iloitse Maria". Kun hän kuoli ja hänet haudattiin, haudalle nousi erikoinen kukka, jonka lehdissä oli tämä teksti. Hänen hautansa avattiin ja huomattiin, että kukka kasvoi munkin suusta. Sen juuret alkoivat hänen sydämestään. Kun sydän aukaistiin, siellä oli sanat "Iloitse Maria".

– Se riitti hänelle pelastukseksi, isä Efraim sanoi.

Aamun Koitto 15/2006; julkaistaan puhujan ja artikkelin kirjoittajan luvalla